

UOHSX00CHD19

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0220/2019/VZ-19203/2019/512/ŠMr

Brno: 12. července 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, ve správním řízení zahájeném dne 5. 6. 2019 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 269 odst. 1 písm. a) a § 269 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů a přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, obviněným v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „VZ 81116 – Dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 24. 5. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že neodeslal v souladu s § 126 citovaného zákona ve spojení s § 53 odst. 7 citovaného zákona**

a s § 212 odst. 3 písm. a) citovaného zákona k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zadání veřejné zakázky „VZ 81116 – Dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 24. 5. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace, do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy č. SML/2016/02938, která byla s vybraným dodavatelem – TEXPON s.r.o., IČO 25520644, se sídlem Poštovská 450/6, 602 00 Brno-město – uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 30. 9. 2016.

II.

Obviněný – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **se dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že neuveřejnil v souladu s § 217 odst. 5 citovaného zákona na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „VZ 81116 – Dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy“ zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 24. 5. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace, tedy nejpozději do 30 pracovních dnů od uzavření rámcové smlouvy č. SML/2016/02938, která byla s vybraným dodavatelem – TEXPON s.r.o., IČO 25520644, se sídlem Poštovská 450/6, 602 00 Brno-město – uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 13. 10. 2016, přičemž písemná zpráva zadavatele byla uveřejněna na profilu zadavatele až dne 25. 7. 2018.**

III.

Obviněný – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „VZ 81116 – Dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy“ ve zjednodušeném podlimitním řízení zahájeném dne 24. 5. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace, nedodržel zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) citovaného zákona, když v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace nestanovil v rámci vymezení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, co konkrétně bude v tomto hodnotícím kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný neuvedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 na veřejnou zakázku rámcovou smlouvu č. SML/2016/02938 s vybraným dodavatelem – TEXPON s.r.o., IČO 25520644, se sídlem Poštovská 450/6, 602 00 Brno-město.**

IV.

Za spáchání přestupků uvedených ve výročí I., II. a III. tohoto rozhodnutí **se ukládá** obviněnému – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – podle § 269 odst. 3 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 7 500,- Kč (sedm tisíc pět set korun českých).

Pokuta je splatná do **dvou měsíců** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **ukládá:**

uhradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) dne 24. 5. 2016 odesláním písemné výzvy k podání nabídky a k prokázání splnění kvalifikace zjednodušené podlimitní řízení na veřejnou zakázku „VZ 81116 – Dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky podle „Výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení“ ze dne 24. 5. 2016 (dále jen „zadávací dokumentace“) jsou dodávky letních a zimních ponožek pro potřeby Městské policie hl. m. Prahy (dále jen „MP HMP“) po dobu dvou let, a to včetně dopravy na místo plnění.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky dle zadávací dokumentace činí 1.400.000,- Kč bez DPH, přičemž zadavatel dále uvádí, že *„(u)vedený finanční objem a předpokládaná finanční hodnota veřejné zakázky nejsou závazné pro podání nabídky.“*
4. Dne 31. 8. 2016 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem – TEXPON s.r.o., IČO 25520644, se sídlem Poštovská 450/6, 602 00 Brno-město (dále jen „vybraný uchazeč“ nebo „vybraný dodavatel“) – rámcovou smlouvu č. SML/2016/02938 (dále jen „rámcová smlouva“) na plnění veřejné zakázky.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté, na

základě vlastních zjištění přistoupil k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky.

6. Přípisem č. j. ÚOHS-P0463/2018/VZ-34670/2018/512/ŠMr ze dne 23. 11. 2018 Úřad vyzval zadavatele k zaslání veškeré dokumentace pořizené v souvislosti s veřejnou zakázkou a zaslání písemného vyjádření ke skutečnostem v tomto přípisu uvedeným. Přípis ze dne 23. 11. 2018 byl zadavateli doručen dne 26. 11. 2018.
7. Dne 30. 11. 2018 bylo Úřadu prostřednictvím datové schránky doručeno „Vyjádření k Vaší žádosti č. j. ÚOHS-P0463/2018/VZ-34670/2018/512/ŠMr a zaslání požadované dokumentace.“ ze dne 30. 11. 2018 (dále jen „vyjádření ze dne 30. 11. 2018“) a zadávací dokumentace, prostřednictvím posta@uohs.cz byla Úřadu doručena e-mailová komunikace mezi zadavatelem a uchazeči a prostřednictvím podatelny Úřadu byla v listinné podobě doručena zbývající část dokumentace o veřejné zakázce.

Vyjádření obviněného ze dne 30. 11. 2018

8. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2018 k posuzovanému neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění v souladu se zákonem tvrdí, že *„odeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění v souladu se zněním zákona, a to na profil zadavatele dne 9. 8. 2016 a všem uchazečům do datové schránky dne 9. 8. 2016, což je doloženo ve spisu.“*
9. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2018 k údajnému neuveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele uvádí, že *„nevyhotovil Dokument označený »zpráva zadavatele« fakticky je jeho obsah shodný s oznámením výsledku výběrového řízení (obsahuje navíc poučení účastníků a neuvádí se důvod zrušení veřejné zakázky). Dokument označený jako zpráva zadavatele a oznámení o výsledcích veřejné zakázky mají shodný obsah. Skutečnost, že údaje, které mají být podle zákona o veřejných zakázkách na profilu zveřejněny, jsou na profilu zveřejněny dříve, než požaduje zákon, nelze považovat za zásadní pochybení, které by bylo jakkoli způsobilé omezit či ovlivnit veřejnou zakázku. Zadavatel ve snaze o nápravu výše uvedeného stavu písemnou zprávou zadavatele v souladu s § 85 ZVZ vyhotovil a zveřejnil na profilu zadavatele dne 25. 7. 2018.“*
10. K údajnému stanovení hodnotícího kritéria netransparentním způsobem, když u dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ zadavatel neuvádí jakou kvalitu a vhodnost bude hodnotit lépe, a co přesně bude hodnoceno, zadavatel ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 uvádí: *„Co se týká kritéria »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby« zadavatel podrobně popsal přesné a úplné údaje o způsobu hodnocení nabídek, když v zadávací dokumentaci uvedl, že »Každý figurant obdrží pár ponožek shodné velikosti od všech uchazečů. Testování bude probíhat formou běžného používání předmětu plnění způsobem, k němuž je určen. Po uplynutí lhůty na testování komise svolá jednání, kde figuranti podrobně vylíčí své zkušenosti z testování jednotlivých vzorků. Komise poté subjektivně na základě vlastního hodnocení a hodnocení figurantů posoudí kvalitu a vhodnost vzorků pro výkon služby. Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky přidělením 0-40 bodů a své hodnocení podrobně a přezkoumatelně písemně odůvodní«. Komise postupovala podle zadávací dokumentace, což je popsáno ve »Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek« (...) Vzhledem k tomu, že v tomto případě se jedná o kvalitativní kritérium, je velmi složité stanovit způsob hodnocení, neboť bude vždy hodnocen subjektivně.“*

Těžko si lze představit, že by zadavatel mohl stanovit kritérium »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby« určitěji než tak, že bude hodnotit lépe vzorek, který je kvalitnější a vhodnější pro výkon služby. A těžko si lze představit, kdo jiný, než samotní strážníci (figuranti) při běžném výkonu své služby by měl určit, které ponožky jsou pro výkon služby vhodnější. V případě přesné definice požadovaného plnění do nejmenšího detailu by byl popřen smysl subjektivního hodnocení. Tím by byl fakticky popřen smysl soutěže a znemožněn záměr zadavatele pořídit co nejkvalitnější ponožky. Zároveň není zadavateli zřejmé, jakým způsobem by se mohl tímto způsobem dopustit diskriminace kteréhokoli z uchazečů.“

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

11. Úřad vydal dne 4. 6. 2019 příkaz č. j. ÚOHS-S0220/2019/VZ-15388/2019/512/ŠMr (dále jen „příkaz“), který byl obviněnému doručen dne 5. 6. 2019 a kterým rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ (výrok I. příkazu), přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ (výrok II. příkazu) a dále přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona (výrok III. příkazu) a současně obviněnému uložil za spáchání přestupků uvedených ve výroku I., II. a III. příkazu pokutu ve výši 7.500,- Kč (výrok IV. příkazu). Tímto dnem bylo podle § 249 ZZVZ ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení z moci úřední.
12. Účastníkem správního řízení je podle § 256 ZZVZ obviněný.
13. Proti příkazu podal obviněný dne 12. 6. 2019 odpor z téhož dne. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného ze dne 12. 6. 2019

14. K výroku I. příkazu, tj. k porušení povinnosti odeslat oznámení o zadání veřejné zakázky do Věstníku veřejných zakázek (dále jen „Věstník“) do 30 dnů od ukončení zadávacího řízení, a k výroku II. příkazu, tj. k porušení povinnosti uveřejnit písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, obviněný uvádí, že připouští své pochybení. Obviněný však zároveň uvádí, že veškeré informace týkající se veřejné zakázky byly uveřejněny na profilu zadavatele a nelze tak říci, že by je před veřejností tajil či jakkoli skrýval. Odkazuje přitom na škodlivost případného nezaslání informace k uveřejnění uvedenou Úřadem, kdy tato spočívá v horší možnosti kontroly ze strany veřejnosti. Obviněný zdůrazňuje, že žádné informace o veřejné zakázce před veřejností nezatajil a zároveň svou povinnost, ač s prodlením, splnil, a tím poskytl i veškeré informace pro statistické údaje. Z toho dle názoru obviněného vyplývá, že škodlivost daného porušení je nepatrná, až téměř nulová.
15. Dále obviněný ve svém odporu brojí zejména proti výroku III. příkazu, když nejprve shrnuje, že je mu vytýkáno, že nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. h) zákona ve spojení s § 6 odst. 1 zákona, když ve výzvě k podání nabídky „*nestanovil způsob hodnocení nabídek natolik srozumitelně a přesně, aby si dodavatelé mohli udělat jasnou představu o tom, jak budou jejich nabídky hodnoceny, a aby se mohli na počátku svých úvah i kvalifikovaně rozhodnout o své účasti v zadávacím řízení, neboť nestanovil, jaké konkrétní parametry*

preferuje a tudíž bude hodnotit lépe než jiná řešení, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky pro uvedenou veřejnou zakázku.“

16. Obviněný k tomu nejprve uvádí, jakým způsobem byl ve výzvě k podání nabídek stanoven způsob hodnocení. Obviněný v této souvislosti připomíná, že je dle jeho názoru třeba posuzovat zadávací řízení s ohledem na cíl zákona, tj. zejména uspokojování potřeb zadavatele při dodržení zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky, a to způsobem předepsaným zákonem.
17. Obviněný uvádí, že *„veřejná zakázka se týká služební výstroje strážníků zadavatele, kteří ji používají při každodenním výkonu své práce. Zadavatel pokládá za velmi podstatné, aby strážníci mohli výstrojní součásti vyzkoušet a vnést své poznatky k její použitelnosti při výkonu služby a promítnout to do hodnotícího procesu nabídek.“* Obviněný dále uvádí, že anonymizované vzorky byly předány k testování strážníkům do výkonu služby, přičemž tito byli instruováni, aby zaznamenávali funkční vlastnosti jednotlivých vzorků a následně předali své poznatky komisi pro posouzení a hodnocení nabídek. Obviněný konstatuje, že jeho záměrem bylo *„promítnout poznatky získané strážníky v rámci samotného hodnocení nabídek (...) a zároveň zajistit pro své zaměstnance výstrojní součástky, ve kterých bude výkon služby pro ně co nejpohodlnější.“* Obviněný dále uvádí, že bude-li *„aplikován názor Úřadu, pak jakékoli poznatky strážníků na danou výstrojní součástku jsou zbytečné, jelikož způsob hodnocení musí být stanoven způsobem, kdy bude již z výzvy k podání nabídky zřejmé, kolik bodů bude přiděleno v jakém kritériu, a to bez ohledu na samotnou zkušenost strážníka“.*
18. Obviněný ke stanovení zadávacích podmínek uvádí, že ve výzvě k podání nabídky popsal, jakým způsobem budou jednotlivé nabídky hodnoceny, a s porušením § 44 odst. 3 písm. h) zákona se neztotožňuje. Stejně tak uvádí k porušení § 6 odst. 1 zákona, že způsob hodnocení popsal ve výzvě k podání nabídky jednoznačným způsobem. Způsob hodnocení a samotné hodnocení je pak dle obviněného provázáno s činností hodnotící komise.
19. Dále obviněný uvádí, že hodnotící komise provedla hodnocení, které řádně odůvodnila. Hodnocení prováděla na základě svých samostatných zjištění, přičemž každý z členů hodnotící komise měl možnost si konkrétní předkládané vzorky prohlédnout a posoudit jejich kvalitu. K tomu pak dále uvádí, že při hodnocení nabídek hodnotící komise vychází *„ze stanovených hodnotících kritérií a údajů uvedených v nabídkách a následně na základě vlastních odborných znalostí, zkušeností a faktické kvality předkládaných vzorků.“*
20. K hodnocení nabídek pak obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 5 Afs 75/2009 - 100 ze dne 6. 11. 2009, ze kterého cituje a uzavírá, že by v duchu tohoto rozsudku NSS nemělo dojít k situaci, kdy se jakýkoli subjekt pokouší nahrazovat závěry hodnotící komise v otázce hodnocení nabídek jinými závěry. Dle obviněného si tak ani on nemůže dovolit, ve smyslu uvedeného rozsudku NSS, vstupovat do hodnocení hodnotící komise.
21. Obviněný vyjadřuje svůj názor, že *„Úřad při své argumentaci, ač logické, nenahlíží na danou problematiku se zohledněním celého procesu zadávání veřejných zakázek, ale soustředí se především na způsob popsaného hodnocení v zadávacích podmínkách.“* Podle obviněného je sice z ustálené praxe dané, že jakékoli pochybnosti v rámci zadávacích podmínek nemají být vykládány k tíži dodavatelů, je však dle něj z logiky věci zřejmé, že v případných nejasnostech

ze strany uchazečů má být k jejich případnému odstranění využito dodatečných dotazů. Úřad dle obviněného dále nebere v potaz institut hodnotící komise, která je složena z odborně znalých osob, a dále její odpovědnost v trestněprávní rovině.

22. Vzhledem k poptávanému předmětu lze dle obviněného očekávat jistou „*odbornou kvalitu od potenciálních uchazečů*“. Podle obviněného by přesná definice požadovaného plnění do nejmenšího detailu popřela smysl subjektivního hodnocení a dále by postrádala smysl jakákoli existence hodnotící komise. Zadavatelé by dle obviněného museli rezignovat na činnost hodnotící komise a hodnocení by probíhalo výlučně výpočtem či dosazením do vzorců. Absenci lidského prvku pro samotné hodnocení nabídek však nelze dle obviněného pokládat za správnou cestu při výkladu ustanovení zákona.
23. Obviněný dále uvádí, že nedošlo k možnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, jelikož požadavky zadavatele byly ve výzvě k podání nabídky řádně specifikovány a uveden způsob hodnocení hodnotící komisí, čímž nemá za prokázané, že by došlo z jeho strany k porušení zákona. Všichni uchazeči dle něj obdrželi stejný obsah informací a mohli zvážit svoji účast ve veřejné zakázce, přičemž žádný z uchazečů nepožádal o dodatečné vysvětlení ohledně hodnocení nabídek. Obviněný je přesvědčen, že hodnocení nabídek bylo popsáno srozumitelným a seznatelným způsobem, který byl zcela v souladu se zákonem.

Další průběh řízení o přestupku

24. Úřad obviněnému usnesením č. j. ÚOHS-S0220/2019/VZ-16580/2019/512/ŠMr ze dne 13. 6. 2019 stanovil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení. Ve stanovené lhůtě Úřad neobdržel žádné stanovisko obviněného.
25. Usnesením č. j. ÚOHS-S0220/2019/VZ-17628/2019/512/ŠMr ze dne 24. 6. 2019 určil Úřad obviněnému podle § 261 odst. 3 ZZVZ lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve lhůtě určené citovaným usnesením Úřadu ani později k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

26. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení ZZVZ případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, odporu obviněného a na základě vlastního zjištění dospěl k následujícím závěrům.
27. Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že neodeslal v souladu s § 126 ZZVZ ve spojení s § 53 odst. 7 ZZVZ a s § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ k uveřejnění ve Věstníku oznámení o zadání veřejné zakázky do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy, která byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 30. 9. 2016.
28. Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ tím, že neuveřejnil v souladu s § 217 odst. 5 ZZVZ na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, tedy nejpozději do 30 pracovních dnů od uzavření rámcové smlouvy, která byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 13. 10. 2016, přičemž písemná zpráva zadavatele byla uveřejněna na profilu zadavatele až dne 25. 7. 2018.

29. Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, když v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace nestanovil v rámci vymezení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, co konkrétně bude v tomto hodnotícím kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný neuvedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 na veřejnou zakázku rámcovou smlouvu s vybraným dodavatelem.

30. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K postavení zadavatele

31. Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.

32. Podle čl. 99 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.

33. Z výše uvedeného plyne, že Hlavní město Praha jakožto zadavatel je základním územním samosprávným celkem. Zadavatel je tak v případě zadávání veřejné zakázky veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona, proto se na něj vztahují ustanovení zákona.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

34. Podle § 81 odst. 3 zákona odešle zadavatel oznámení o výběru nejvhodnější nabídky do 5 pracovních dnů po rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona všem dotčeným zájemcům a všem dotčeným uchazečům. Dotčenými uchazeči se rozumějí uchazeči, kteří nebyli s konečnou platností vyloučeni. Vyloučení má konečnou platnost, pokud bylo uchazeči oznámeno a uchazeč nepodal námitky ve lhůtě podle § 110 odst. 4 zákona, nebo nepodal návrh ve lhůtě podle § 114 odst. 4 a 5 zákona, nebo bylo řízení o jeho návrhu zastaveno. Dotčenými zájemci se rozumějí zájemci, kterým veřejný zadavatel nedoručil oznámení o jejich vyloučení před odesláním oznámení o rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky.

35. Podle § 83 odst. 1 věta první zákona je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění.

36. Podle § 146 odst. 1 písm. a) zákona je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele, oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů, rozumí se tím uveřejnění ve Věstníku podle § 157 zákona, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku a uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele nebo

souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy. Za uveřejnění vyhlášení se považuje uveřejnění všech údajů z vyhlášení doručeného zadavatelem.

37. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
38. Podle § 53 odst. 7 ZZVZ, pro postup při ukončení zadávacího řízení se použijí ustanovení § 124 až 127 obdobně.
39. Podle § 126 ZZVZ odešle zadavatel oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 ZZVZ do 30 dnů od uzavření smlouvy, rámcové dohody nebo zavedení dynamického nákupního systému.
40. Podle § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ formulář zadavatel odešle elektronicky do Věstníku, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku. Formulář se nepovažuje za odeslaný, pokud jej provozovatel Věstníku nebo Úředního věstníku Evropské unie nepřijal k uveřejnění z důvodu nevyplnění povinných údajů nebo nedodržení stanovených formátů. Zadavatel musí být schopen prokázat datum odeslání formuláře k uveřejnění ve Věstníku, popřípadě v Úředním věstníku Evropské unie.
41. Podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle ZZVZ tím, že neodešle k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky nebo oznámení o uzavření rámcové dohody v souladu se ZZVZ.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce a další zjištěné skutečnosti

42. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel „Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky“ č. j. MPPH 104729/2016 ze dne 5. 8. 2016 (dále jen „oznámení o výběru nejvhodnější nabídky“) odeslal dne 9. 8. 2016 všem uchazečům o veřejnou zakázku prostřednictvím datové schránky.
43. Dne 31. 8. 2016 zadavatel uzavřel rámcovou smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem.
44. Ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 zadavatel uvádí, že „odeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění v souladu se zněním zákona, a to na profil zadavatele dne 9. 8. 2016 a všem uchazečům do datové schránky dne 9. 8. 2016, což je doloženo ve spisu.“

Právní posouzení

45. Předtím, než Úřad přistoupí k právnímu posouzení, považuje za vhodné uvést, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), je třeba s ohledem na § 112 odst. 1 zákona o přestupcích na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem, ode dne účinnosti zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Tatáž argumentace se pak vztahuje i k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné řízení o přestupku je vedeno ve věci spáchání přestupku, je zadavatel v tomto rozhodnutí

označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele).

46. Úřad v obecné rovině nejprve uvádí, že zadavatel je povinen, mj. s ohledem na naplnění požadavku dodržení zásady transparentnosti, veřejně publikovat určité zákonem stanovené dokumenty související jak se samotným průběhem zadávacího řízení, tak i se samotným ukončením, resp. výsledkem zadávacího řízení.
47. Aby mohl být proces zadávání veřejné zakázky považován za transparentní a mohla proběhnout i následná kontrola procesu zadávání, je nezbytné, aby veřejnost disponovala co nejvíce informacemi o průběhu i výsledku zadávacího řízení (tzv. princip veřejné publicity výsledků realizovaných zadávacích řízení, na němž je zákon mj. postaven), což je podmíněno mj. i dodržováním uveřejňovacích povinností uložených zadavateli zákonem. Cílem stanovení uveřejňovacích povinností je umožnění kontroly dodržování principů hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji (s pomocí údajů uvedených na profilu zadavatele a ve Věstníku), a to jak prostřednictvím kontroly prováděné k tomu příslušnými orgány či institucemi, tak i prostřednictvím kontroly občanů, tj. nejširší veřejností. Z pohledu zákonodárce je pak důležitost takto prováděné kontroly vyjádřena tím, že porušením uveřejňovací povinnosti se zadavatel dopouští přestupku, za který hrozí zadavateli sankce. Informace shromážděné prostřednictvím zákonem stanoveného uveřejňování pak rovněž slouží jako podklad statistického vyhodnocování veřejných zakázek, které jsou veřejnosti k dispozici mj. ve Věstníku.
48. K povinnosti odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do 15 dnů od uzavření smlouvy Úřad dále uvádí, že účelem § 83 odst. 1 zákona je vnést do zadávacího řízení větší míru transparentnosti zadávacího procesu a umožnit snazší realizaci veřejné kontroly.
49. V souladu s § 83 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a) zákona byl zadavatel povinen odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku do 15 dnů od uzavření smlouvy.
50. Vzhledem k tomu, že zadavatel uzavřel rámcovou smlouvu s vybraným uchazečem na veřejnou zakázku dne 31. 8. 2016, je zřejmé, že zadavatel měl v souladu s § 83 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a) zákona odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení nejpozději do 15. 9. 2016 k uveřejnění ve Věstníku. V této souvislosti Úřad konstatuje, že zákonem stanovené oznámení o výsledku zadávacího řízení a ani doklad o jeho uveřejnění ve Věstníku zadavatel se v dokumentaci o veřejné zakázce nenachází.
51. Dále Úřad uvádí, že zadavatel sice ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2018 uvádí, že „odeslal oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění v souladu se zněním zákona, a to na profil zadavatele dne 9. 8. 2016 a všem uchazečům do datové schránky dne 9. 8. 2016, což je doloženo ve spisu.“, nicméně, jak již Úřad uvedl, v dokumentaci o veřejné zakázce oznámení o výsledku zadávacího řízení a stejně tak doklad o jeho uveřejnění ve Věstníku absentuje, přičemž tyto doklady zadavatel Úřadu nedoložil ani v rámci příloh daného vyjádření ze dne 30. 11. 2018, pouze odkázal na obsah spisu (tj. dokumentace o veřejné zakázce).

52. V této souvislosti Úřad rovněž uvádí, že z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel vypracoval k předmětné veřejné zakázce oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 5. 8. 2016, které dne 9. 8. 2016 odeslal všem dotčeným uchazečům, avšak Úřad zdůrazňuje, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 3 zákona nelze zaměňovat, což zadavatel zjevně učinil ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2018, za oznámení o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 zákona, neboť se tyto dva dokumenty liší především ve skutečnosti, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky je vyhotovováno a odesíláno v době, kdy zadávací řízení ještě stále běží, k čemuž se váže např. možnost účastníků zadávacího řízení na veřejnou zakázku podávat proti tomuto úkonu zadavatele námitky atd., naproti tomu oznámení o výsledku zadávacího řízení je vypracováno a odesíláno k uveřejnění do Věstníku již v době, kdy je uzavřena smlouva na plnění veřejné zakázky, tudíž zadávací řízení na veřejnou zakázku je z logiky věci ukončeno. Další rozdíly mezi danými dokumenty spočívají především v tom, že se jedná o obsahově zcela odlišné dokumenty, které se dále liší i ve způsobu uveřejnění, kdy pouze u oznámení o výsledku zadávacího řízení je podle § 83 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. a) zákona stanovena povinnost zadavatele do 15 dnů od uzavření rámcové smlouvy toto odeslat k uveřejnění, přičemž se touto povinností k uveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení rozumí uveřejnění ve Věstníku. Neuveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení dle § 83 odst. 1 zákona nelze tudíž zhojit, resp. nahradit odesláním oznámení o výběru nejvhodnější nabídky dle § 81 odst. 3 zákona všem uchazečům o veřejnou zakázku a taktéž uveřejněním tohoto dokumentu na profilu zadavatele.
53. Vzhledem k výše uvedenému Úřad učinil dílčí závěr, že neodesláním oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku do 15 dnů ode dne 31. 8. 2016, kdy došlo k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, ve vztahu k předmětné veřejné zakázce zadavatel porušil svou povinnost stanovenou v § 83 odst. 1 zákona ve spojení s § 146 odst. 1 písm. a) zákona.
54. Úřad v této souvislosti uvádí, že předmětná veřejná zakázka byla zadavatelem zadávána v době účinnosti zákona (zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů).
55. Úřad uvádí, že byť bylo předmětné zadávací řízení na veřejnou zakázku zahájeno za účinnosti zákona, a nyní účinný ZZVZ ve svých přechodných ustanoveních, konkrétně v § 274 odst. 1 písm. a) ZZVZ mj. stanoví, že v řízeních o přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti ZZVZ se postupuje podle zákona, týkají-li se zadávání veřejných zakázek dle zákona, je Úřad povinen při rozhodování o spáchání přestupku zohlednit čl. 40 odst. 6 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“), dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním.

56. I když tedy Úřad shledal na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, je Úřad povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu dle zákona (tj. znění případných novel) a rovněž dle ZZVZ a posoudit, zda je tato nová (pozdější) právní úprava pro obviněného příznivější.
57. S ohledem na výše uvedené Úřad nejprve posoudil, zda je co do viny pro zadavatele právní úprava dle ZZVZ příznivější. Z ust. § 126 ZZVZ ve spojení s ust. § 53 odst. 7 ZZVZ a s ust. § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ vyplývá, že i dle nové právní úpravy má zadavatel povinnost odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku ovšem jen s tím rozdílem, že dle ZZVZ činí lhůta, ve které je nutné odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění, 30 dní. Zadavatel by tedy splnil povinnost odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy, kdyby toto oznámení odeslal k uveřejnění nejpozději dne 30. 9. 2016, což byl poslední den 30 denní lhůty.
58. Úřad tedy na základě právě uvedeného konstatuje, že právní úprava dle ZZVZ pro zadavatele příznivější není, jelikož jednání zadavatele je co do viny i dle nové právní úpravy stále trestné. Navíc v daném případě ani lhůta 30 dnů pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ode dne uzavření rámcové smlouvy nebyla v daném případě zadavatelem dodržena, jelikož, oznámení o výsledku zadávacího řízení nebylo k uveřejnění ve Věstníku odesláno do dne 30. 9. 2016 (tedy do konce 30 denní lhůty) ani později. Došlo tedy k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ.
59. Úřad dále posoudil, zda je co do trestu pro zadavatele právní úprava dle ZZVZ příznivější, přičemž v této souvislosti uvádí, že z porovnání ustanovení o sankci za přestupek dle zákona (§ 120 odst. 2 písm. b) zákona) a ZZVZ (§ 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ) vyplývá, že ustanovení o sankci je podle ZZVZ pro zadavatele příznivější, neboť podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona lze za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona uložit pokutu do 20 000 000,- Kč, kdežto za spáchání přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ lze podle § 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ uložit pokutu do 200 000,- Kč.
60. Porovnáním obou právních úprav, tj. zákona a ZZVZ, bylo Úřadem tedy zjištěno, že jednání zadavatele je co do viny stále trestné podle obou předmětných právních norem (viz bod 58. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ovšem co do trestu je právní úprava obsažená v ZZVZ pro zadavatele nepochybně příznivější (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
61. Úřad byl tedy při rozhodování o spáchání přestupku povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v šetřeném případě zjistil, že pozdější právní úprava je pro pachatele příznivější, a aplikovat tak přípustnou analogii mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním. V této souvislosti Úřad uvádí, že jak již v minulosti dovodil NSS (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008, citovaná rozhodnutí NSS dostupná online na www.nssoud.cz), je nutno aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem, což vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec

neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy, tzn. je nutno aplikovat pro zadavatele příznivější právní úpravu.

62. Úřad dále v souvislosti se zjištěním uvedeným v bodě 60. odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí, že vzhledem k tomu, že ustanovení o sankci (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozhodnutí) je podle ZZVZ pro zadavatele příznivější, pak obě – jak vinu tak i sankci – je nutné posuzovat podle příznivější úpravy. K tomu Úřad dále poznamenává, že *„[t]restnost činu nelze posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného v době rozhodování soudu“* (č. 11/2004-I. Sb. rozh. tr.) a také v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010 je uvedeno, že *„(j)estliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. ř. obligatorní součástí takto uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle zákona č. 140/1961 Sb., musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zák., nikoliv podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku.“*
63. Úřad tedy vzhledem k výše uvedenému obecně konstatuje, že je-li pro posouzení normy o sankci příznivější pozdější úprava, přičemž porovnáním pozdější a dosavadní úpravy je zřejmé, že jednání je co do viny stále trestné podle obou norem, pak je nutno příznivějšího zákona použít jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu.
64. V posuzovaném případě je-li tedy jednání zadavatele nadále trestné podle obou výše specifikovaných právních norem (viz bod 58. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ale co do trestu je právní úprava obsažená v ZZVZ pro zadavatele nepochybně příznivější (viz bod 59. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak je Úřad, s odkazem na závěry Nejvyššího soudu uvedené ve výše citovaném usnesení, vázán ustanoveními příznivější právní úpravy pro zadavatele, tedy novým ZZVZ, tj. zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jak při rozhodnutí o vině, tak i při rozhodnutí o trestu. S ohledem na shora popsání tedy Úřad při rozhodování dané věci aplikoval ZZVZ.
65. Úřad se na tomto místě vyjadřuje k argumentaci obviněného uvedené v odporu ze dne 12. 6. 2019, v rámci které připouští pochybení při uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky ve Věstníku. Zároveň však obviněný uvádí, že veškeré informace týkající se veřejné zakázky uveřejnil na profilu zadavatele. Škodlivost takového porušení je tak podle obviněného nepatrná, až téměř nulová.
66. K tomu Úřad předně uvádí, že i když obviněný uvádí, že uveřejnil *„veškeré informace týkající se veřejné zakázky“* na profilu zadavatele, je nutno zdůraznit, že ZZVZ (§ 126 ZZVZ ve spojení s § 53 odst. 7 ZZVZ a s § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ) zadavateli jasně ukládá povinnost odeslat oznámení o zadání veřejné zakázky do **Věstníku**, jakákoli polemika obviněného, že uveřejněním daných informací na profilu zadavatele měla být zákonná povinnost zadavatele

splněna, je tedy bezpředmětná. Nadto Úřad uvádí, že informace uveřejňované na profilu zadavatele nenahrazují informace uveřejňované ve Věstníku, když tento slouží jako centralizovaná platforma, prostřednictvím které je veřejnost informována o veřejných zakázkách, zatímco profil zadavatele slouží primárně jako elektronický nástroj pro zadávání veřejných zakázek. Veřejnost tak (v souladu s dikcí zákona) očekává, že informace o veřejných zakázkách budou zákonem stanoveným způsobem a v zákonem stanovených lhůtách zveřejněny ve Věstníku. Není-li tomu tak, je informovanost veřejnosti snížena.

67. Dále Úřad opakovaně akcentuje, že v dokumentaci o veřejné zakázce oznámení o výsledku zadávacího řízení a stejně tak doklad o jeho uveřejnění ve Věstníku absentuje, přičemž tyto doklady zadavatel Úřadu nedoložil ani v rámci příloh svého vyjádření ze dne 30. 11. 2018 či odporu ze dne 12. 6. 2019. Z dokumentace o veřejné zakázce toliko vyplývá, že zadavatel vypracoval k předmětné veřejné zakázce oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 5. 8. 2016, které dne 9. 8. 2016 odeslal všem dotčeným uchazečům. Úřad v této souvislosti dále připomíná, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 3 zákona nelze zaměňovat s oznámením o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 zákona, neboť se tyto dva dokumenty liší (k tomu blíže viz bod 52. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad proto uzavírá, že neuveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 zákona nelze zhojit, resp. nahradit odesláním oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 3 zákona všem uchazečům o veřejnou zakázku a uveřejněním oznámení o výběru nejvhodnější nabídky na profilu zadavatele.
68. K argumentaci obviněného, že škodlivost takového porušení je nepatrná (téměř nulová), Úřad uvádí, že posouzení míry společenské škodlivosti, resp. závažnosti, zohledňuje při určení výše pokuty (více viz odůvodnění výroku IV. tohoto rozhodnutí).
69. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ tím, že neodeslal v souladu s § 126 ZZVZ ve spojení s § 53 odst. 7 ZZVZ a s § 212 odst. 3 písm. a) ZZVZ k uveřejnění ve Věstníku oznámení o zadání veřejné zakázky do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy, která byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 30. 9. 2016. Z uvedených důvodů Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

70. Podle § 85 odst. 1 zákona vyhotoví zadavatel o každé veřejné zakázce písemnou zprávu.
71. Podle § 85 odst. 4 zákona zadavatel uveřejní písemnou zprávu na profilu zadavatele nejpozději do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení. Ukončením zadávacího řízení se rozumí buď uzavření smlouvy (§ 82 zákona), nebo zrušení zadávacího řízení (§ 84 zákona).
72. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
73. Podle § 217 odst. 1 ZZVZ vyhotoví zadavatel o každém zadávacím řízení písemnou zprávu.
74. Podle § 217 odst. 5 ZZVZ je zadavatel povinen do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení uveřejnit písemnou zprávu na profilu zadavatele. Podle § 51 odst. 1 ZZVZ je zadávací

řízení ukončeno uzavřením smlouvy, rámcové dohody, zavedením dynamického nákupního systému nebo v okamžiku uvedeném v § 51 odst. 2 ZZVZ v případě zrušení zadávacího řízení.

75. Podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle ZZVZ tím, že neuveřejní písemnou zprávu zadavatele v souladu s § 217 odst. 5 ZZVZ, podle kterého je zadavatel povinen do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení uveřejnit písemnou zprávu na profilu zadavatele.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce a další zjištěné skutečnosti

76. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že dne 31. 8. 2016 zadavatel uzavřel rámcovou smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem.
77. Součástí dokumentace o veřejné zakázce je „Písemná zpráva zadavatele o veřejné zakázce“ č. j. MPPH 110893/2018 ze dne 19. 7. 2018 (dále jen „písemná zpráva zadavatele“) a doklad o jejím uveřejnění na profilu zadavatele dne 25. 7. 2018.
78. Ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 zadavatel uvádí, že „*nevyhotovil Dokument označený »zpráva zadavatele« fakticky je jeho obsah shodný s oznámením výsledku výběrového řízení (obsahuje navíc poučení účastníků a neuvádí se důvod zrušení veřejné zakázky). Dokument označený jako zpráva zadavatele a oznámení o výsledcích veřejné zakázky mají shodný obsah. Skutečnost, že údaje, které mají být podle zákona o veřejných zakázkách na profilu zveřejněny, jsou na profilu zveřejněny dříve, než požaduje zákon, nelze považovat za zásadní pochybení, které by bylo jakkoli způsobilé omezit či ovlivnit veřejnou zakázku. Zadavatel ve snaze o nápravu výše uvedeného stavu písemnou zprávu zadavatele v souladu s § 85 ZZVZ vyhotovil a zveřejnil na profilu zadavatele dne 25. 7. 2018.*“

Právní posouzení

79. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že zadavatel je povinen, mj. s ohledem na naplnění požadavku dodržení zásady transparentnosti, veřejně publikovat určité zákonem stanovené dokumenty související jak se samotným průběhem zadávacího řízení, tak i se samotným ukončením resp. výsledkem zadávacího řízení.
80. Aby mohl být proces zadávání veřejné zakázky považován za transparentní a mohla proběhnout i následná kontrola procesu zadávání, je nezbytné, aby veřejnost disponovala co nejvíce informacemi o průběhu i výsledku zadávacího řízení (tzv. princip veřejné publicity výsledků realizovaných zadávacích řízení, na němž je zákon mj. postaven), což je podmíněno mj. i dodržováním uveřejňovacích povinností uložených zadavateli zákonem. Cílem stanovení uveřejňovacích povinností je umožnění kontroly dodržování principů hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji (s pomocí údajů uvedených na profilu zadavatele a ve Věstníku), a to jak prostřednictvím kontroly prováděné k tomu příslušnými orgány či institucemi, tak i prostřednictvím kontroly občanů, tj. nejširší veřejností. Z pohledu zákonodárce je pak důležitost takto prováděné kontroly vyjádřena tím, že porušením uveřejňovací povinnosti se zadavatel dopouští přestupku, za který hrozí zadavateli sankce. Informace shromážděné prostřednictvím zákonem stanoveného uveřejňování pak rovněž slouží jako podklad statistického vyhodnocování veřejných zakázek.
81. V šetřeném případě zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem dne 31. 8. 2016 rámcovou smlouvu, z čehož vyplývá, že měl zadavatel v souladu s § 85 odst. 4 zákona uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení

(které bylo ukončeno právě uzavřením rámcové smlouvy dne 31. 8. 2016), tedy nejpozději do dne 15. 9. 2016. Nicméně z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel písemnou zprávu zadavatele vyhotovil až dne 19. 7. 2018, přičemž na profilu zadavatele ji uveřejnil dne 25. 7. 2018, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že rámcovou smlouvu zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem již dne 31. 8. 2016, tzn., že písemná zpráva zadavatele byla uveřejněna až po 693 dnech od uzavření smlouvy. Z uvedených skutečností je tedy zřejmé, že zadavatel své povinnosti vyplývající z § 85 odst. 4 zákona nedostál.

82. Dále Úřad uvádí, že zadavatel ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 uznal, že nevyhotovil dokument označený zpráva zadavatele, a ve snaze o nápravu tohoto stavu písemnou zprávu zadavatele v souladu s § 85 zákona vyhotovil a zveřejnil na profilu zadavatele dne 25. 7. 2018.
83. K argumentaci zadavatele uvedené ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 (uvedena viz bod 78. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad předně uvádí, že z textu dané argumentace není zřejmé, jaký dokument měl zadavatel na mysli, když hovoří o tom, že obsah písemné zprávy zadavatele je „(...)shodný s oznámením výsledku výběrového řízení (obsahuje navíc poučení účastníků a neuvádí se důvod zrušení veřejné zakázky). Dokument označený jako zpráva zadavatele a oznámení o výsledcích veřejné zakázky mají shodný obsah.“ Úřad k tomuto uvádí, že pokud měl zadavatel na mysli, že obsah písemné zprávy zadavatele je shodný s obsahem oznámení o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 zákona, již v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že v šetřeném případě zadavatel nevyhotovil ani oznámení o výsledku zadávacího řízení podle § 83 odst. 1 zákona. Úřad tedy konstatuje, že je irelevantní polemizovat se zadavatelem o případně shodném obsahu daných dokumentů a tedy jejich možném vzájemném nahrazení (resp. o k této tezi zadavatele vážící se možnosti zadavatele vyhotovovat pouze jeden z těchto dokumentů), když ani jeden ze zmiňovaných dokumentů nebyl zadavatelem zjevně vyhotoven a uveřejněn v souladu s požadavky zákona (tedy oznámení o výsledku zadávacího řízení zadavatelem nebylo vůbec vyhotoveno a písemná zpráva zadavatele byla vyhotovena a uveřejněna až po lhůtě stanovené v § 85 odst. 4 zákona).
84. Pokud měl zadavatel na mysli, že obsah písemné zprávy zadavatele je shodný s obsahem oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 zákona, Úřad uvádí, že dikce zákona je v daném případě jasná – oba dva dokumenty zákon v rámci § 81 zákona a § 85 zákona jasně definuje, přičemž zároveň zadavateli zcela jasně stanovuje, za jakých podmínek mají být vyhotoveny, uveřejněny atd., přičemž Úřad podotýká, že zadavatel není oprávněn jakkoli polemizovat, měnit či ohýbat obligatorní ustanovení zákona ve svůj prospěch. Tedy pokud zákon stanovuje, za jakých podmínek má zadavatel oba dva dokumenty vyhotovit a případně uveřejnit, je povinností zadavatele za předpokladu, že zákonem stanovené podmínky nastanou, tyto dokumenty vyhotovit a uveřejnit, tj. splnit svou zákonnou povinnost. Jakákoliv polemika zadavatele řečená zjevně ve snaze obhájit nezákonný postup zadavatele je tudíž bezpředmětná. Nad rámec právě uvedeného Úřad uvádí, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 3 zákona nelze zaměňovat za písemnou zprávu zadavatele podle § 85 zákona, neboť se tyto dva dokumenty liší především ve skutečnosti, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky je vyhotovováno a odesíláno v době, kdy zadávací řízení ještě stále běží, k čemuž se váže např. možnost účastníků zadávacího řízení na veřejnou zakázku podávat proti tomuto úkonu zadavatele námitky atd., ovšem písemná

zpráva zadavatele je vypracovávána a uveřejňována na profilu zadavatele v době, kdy je zadávací řízení již ukončeno, nehledě na skutečnost, že ani obsahově nelze tyto dokumenty označit za shodné.

85. Vzhledem k výše uvedenému Úřad učinil dílčí závěr, že obviněný nesplnil zákonnou povinnost uveřejnit písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, přičemž toto uveřejnění uskutečnil až po uplynutí lhůty stanovené v § 85 odst. 4 zákona, tj. až dne 25. 7. 2018.
86. Úřad v této souvislosti uvádí, že předmětná veřejná zakázka byla zadavatelem zadávána v době účinnosti zákona (zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů).
87. Úřad uvádí, že byť bylo předmětné zadávací řízení na veřejnou zakázku zahájeno za účinnosti zákona, a nyní účinný ZZVZ ve svých přechodných ustanoveních, konkrétně v § 274 odst. 1 písm. a) ZZVZ mj. stanoví, že v řízeních o přestupcích zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti ZZVZ se postupuje podle zákona, týkají-li se zadávání veřejných zakázek dle zákona, je Úřad povinen při rozhodování o spáchání přestupku zohlednit čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním.
88. I když tedy Úřad shledal na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, je Úřad povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu dle zákona (tj. znění případných novel) a rovněž dle ZZVZ a posoudit, zda je tato nová (pozdější) právní úprava pro obviněného příznivější.
89. S ohledem na výše uvedené Úřad nejprve posoudil, zda je co do viny pro zadavatele právní úprava dle ZZVZ příznivější. Úřad v této souvislosti uvádí, že i dle nové právní úpravy, konkrétně dle § 217 odst. 5 ZZVZ, má zadavatel povinnost uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele ovšem jen s tím rozdílem, že dle ZZVZ činí lhůta, ve které má zadavatel písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele uveřejnit, 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení. Zadavatel by tedy splnil povinnost uveřejnit písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, tj. v tomto případě od uzavření rámcové smlouvy, kdyby písemnou zprávu zadavatele uveřejnil na profilu zadavatele nejpozději dne 13. 10. 2016, což byl poslední den 30 denní lhůty.
90. Úřad tedy konstatuje, že právní úprava dle ZZVZ pro zadavatele příznivější není, jelikož jednání zadavatele je co do viny i dle nové právní úpravy stále trestné. Navíc v daném případě ani lhůta 30 pracovních dnů pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele ode dne uzavření rámcové smlouvy nebyla v daném případě zadavatelem dodržena, jelikož písemná zpráva zadavatele byla na profilu zadavatele uveřejněna až dne

25. 7. 2018. Došlo tedy k naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ.

91. Následně Úřad posoudil, zda alespoň sankce stanovená za spáchání přestupku dle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ není pro zadavatele příznivější. V této souvislosti lze uvést, že z porovnání ustanovení o sankci u přestupku dle zákona (§ 120 odst. 2 písm. b) zákona) a ZZVZ (§ 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ) vyplývá, že ustanovení o sankci je podle ZZVZ pro zadavatele příznivější, neboť dle zákona se za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona ukládá pokuta do 20 000 000,- Kč, přičemž dle ZZVZ se za přestupek podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ ukládá pokuta do 200 000,- Kč. Z uvedeného je tedy zřejmé, že právní úprava obsažená v ZZVZ je co do trestu pro zadavatele nepochybně příznivější.
92. Porovnáním obou právních úprav, tj. zákona a ZZVZ, bylo Úřadem tedy zjištěno, že jednání zadavatele je co do viny stále trestné podle obou předmětných právních norem (viz bod 90. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ovšem co do trestu je právní úprava obsažená v ZZVZ pro zadavatele nepochybně příznivější (viz bod 91. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
93. Úřad byl tedy při rozhodování o spáchání přestupku povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v šetřeném případě zjistil, že pozdější právní úprava je pro pachatele příznivější, a aplikovat tak přípustnou analogii mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním. V této souvislosti Úřad uvádí, že jak již v minulosti dovodil NSS (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), je nutno aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem, což vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy, tzn. je nutno aplikovat pro zadavatele příznivější právní úpravu.
94. Úřad dále v souvislosti se zjištěním uvedeným v bodě 92. odůvodnění tohoto rozhodnutí uvádí, že vzhledem k tomu, že ustanovení o sankci (viz bod 91. odůvodnění tohoto rozhodnutí) je podle ZZVZ pro zadavatele příznivější, pak obě – jak vinu tak i sankci – je nutné posuzovat podle příznivější úpravy. K tomu Úřad dále poznamenává, že „[t]restnost činu nelze posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného v době rozhodování soudu“ (č. 11/2004-I. Sb. rozh. tr.) a také v usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010 je uvedeno, že „Jestliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. ř. obligatorní součástí takto

uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle zákona č. 140/1961 Sb., musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zák., nikoliv podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku.“

95. Úřad tedy vzhledem k výše uvedenému obecně konstatuje, že je-li pro posouzení normy o sankci příznivější pozdější úprava, přičemž porovnáním pozdější a dosavadní úpravy je zřejmé, že jednání je co do viny stále trestné podle obou norem, pak je nutno příznivějšího zákona použít jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu.
96. V posuzovaném případě je-li tedy jednání zadavatele nadále trestné podle obou výše specifikovaných právních norem (viz bod 90. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ale co do trestu je právní úprava obsažená v ZZVZ pro zadavatele nepochybně příznivější (viz bod 91. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak je Úřad, s odkazem na závěry Nejvyššího soudu uvedené ve výše citovaném usnesení, vázán ustanoveními příznivější právní úpravy pro zadavatele, tedy novým ZZVZ, tj. zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jak při rozhodnutí o vině, tak i při rozhodnutí o trestu. S ohledem na shora popsané tedy Úřad při rozhodování dané věci aplikoval ZZVZ.
97. Úřad se na tomto místě vyjadřuje k argumentaci obviněného uvedené v odporu ze dne 12. 6. 2019, v rámci které připouští pochybení při uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele. Zároveň však obviněný uvádí, že veškeré informace týkající se veřejné zakázky uveřejnil na profilu zadavatele, pročež dle obviněného splnil svou povinnost, ač s prodlením. Škodlivost takového porušení je tak podle obviněného nepatrná, až téměř nulová.
98. K tomu Úřad předně uvádí, že obviněný sice uvádí, že uveřejnil „*veškeré informace týkající se veřejné zakázky*“ na profilu zadavatele, avšak jak bylo Úřadem dovozeno v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, obviněný nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 85 odst. 4 zákona a neuveřejnil písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele do 15 dnů od ukončení zadávacího řízení, které bylo ukončeno uzavřením rámcové smlouvy dne 31. 8. 2016, tj. nejpozději do dne 15. 9. 2016, přičemž toto uveřejnění uskutečnil až dne 25. 7. 2018, tedy po uplynutí lhůty stanovené v § 85 odst. 4 zákona. Úřad dále dovodil, že právní úprava dle ZZVZ (konkrétně § 217 odst. 5 ZZVZ) pro obviněného příznivější není, jelikož jeho jednání je co do viny i dle nové právní úpravy stále trestné. Zadavatel má dle ZZVZ povinnost uveřejnit na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele ovšem s tím rozdílem, že dle ZZVZ činí lhůta, ve které má zadavatel písemnou zprávu zadavatele na profilu zadavatele uveřejnit, 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, tedy v šetřeném případě nejpozději do 13. 10. 2016, což byl poslední den 30 denní lhůty, přičemž jak bylo již uvedeno dříve, písemná zpráva zadavatele na profilu zadavatele byla obviněným uveřejněna až dne 25. 7. 2018. V daném případě tedy zadavatel nedodržel ani lhůtu 30 pracovních dnů pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele ode dne uzavření rámcové smlouvy. Z uvedených skutečností je tedy zřejmé, že zadavatel své zákonné povinnosti nedostál podle obou výše specifikovaných právních norem, pročež veřejnost očekávající, že informace o veřejných zakázkách budou uveřejňovány zákonem stanoveným způsobem a v zákonem stanovených lhůtách, měla sníženou informovanost.

99. K argumentaci obviněného, že škodlivost takového porušení je nepatrná (téměř nulová) Úřad opět uvádí, že posouzení míry společenské škodlivosti, resp. závažnosti, zohledňuje při určení výše pokuty (více viz odůvodnění výroku IV. tohoto rozhodnutí).
100. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona tím, že neuveřejnil v souladu s § 217 odst. 5 zákona na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, tedy nejpozději do 30 pracovních dnů od uzavření rámcové smlouvy, která byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 31. 8. 2016, tedy do 13. 10. 2016, přičemž písemná zpráva zadavatele byla uveřejněna na profilu zadavatele až dne 25. 7. 2018. Z uvedených důvodů Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

101. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
102. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel.
103. Podle § 44 odst. 3 písm. h) zákona musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.
104. Podle § 78 odst. 1 zákona je základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky
- a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo
 - b) nejnižší nabídková cena.
105. Podle § 78 odst. 4 zákona rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, vliv na zaměstnanost osob se zdravotním postižením a osob se ztíženým přístupem na trh práce, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. Dílčími hodnotícími kritérii mohou být také organizace, kvalifikace a zkušenosti osob zapojených do realizace veřejné zakázky, pokud mají významný dopad na její plnění. Dílčím hodnotícím kritériem nemohou být smluvní podmínky, jejichž účelem je zajištění povinností dodavatele, nebo platební podmínky.
106. Podle § 79 odst. 1 zákona hodnocení nabídek provede hodnotící komise podle hodnotících kritérií uvedených v dokumentech podle § 78 odst. 6 zákona. Je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, je hodnotící komise povinna hodnotit nabídky a stanovit jejich pořadí podle jednotlivých dílčích hodnotících kritérií a jejich vah.

107. Podle § 80 odst. 1 zákona pořídí hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek písemnou zprávu, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Neprováděla-li hodnotící komise hodnocení nabídek podle § 79 odst. 6 zákona, zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje údaje související s hodnocením nabídky.
108. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se dopustí zadavatel přestupku tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
109. Podle § 115 odst. 1 ZZVZ musí zadavatel v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují
- a) kritéria hodnocení,
 - b) metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a
 - c) váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.
110. Podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o veřejné zakázce a další zjištěné skutečnosti

111. V části „Členění a obsah nabídky, Technické kvalifikační předpoklady“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že *„spolu s nabídkou uchazeč poskytne zadavateli jako referenční vzorky 4 páry od obou částí předmětu plnění. Vzorky musí být shodné se standardními výrobky, jež budou dodávány v rámci předmětu plnění. Velikosti EU – 38, 42, 44, 46. Referenční vzorek od vítězného uchazeče zůstane u zadavatele po celou dobu trvání smlouvy.“*
112. V části „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil: *„Předložené cenové nabídky budou posuzovány podle CELKOVÉ EKONOMICKÉ VÝHODNOSTI, stanovené součtem bodů (čím více bodů, tím je nabídka vhodnější) za tato dílčí kritéria:*
- Nabídková cena v Kč bez DPH za dodávku – váha 60 %*
- Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby – váha 40 %“.*
113. V části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace zadavatel mj. uvedl: *„Celková vhodnost a kvalita: Zadavatel jmenuje tři figuranty z řad strážníků MP HMP. Každý figurant obdrží pár ponožek shodné velikosti od všech uchazečů (např. ponožky letní a zimní o velikosti 42 od každého uchazeče). Jeden pár ponožek obou částí předmětu plnění od každého uchazeče zůstane po celou dobu trvání výběrového řízení k dispozici členům komise. Komise na svém prvním jednání podle počtu uchazečů určí dobu, po kterou budou figuranti referenční vzorky testovat. Testování bude probíhat formou běžného používání předmětu plnění způsobem, k němuž je určen. Po uplynutí lhůty na testování komise svolá jednání, kde figuranti podrobně vylíčí své zkušenosti z testování jednotlivých vzorků. Komise poté subjektivně na základě vlastního hodnocení a hodnocení figurantů posoudí kvalitu a vhodnost vzorků pro výkon služby. Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky přidělením 0 – 40 bodů a své hodnocení podrobně a přezkoumatelně písemně*

odůvodní. Bodové hodnocení nabídek jednotlivých uchazečů od všech členů komise se sečte, čímž vznikne »součet bodů«. Počet získaných bodů za toto dílčí kritérium se stanoví výpočtem podle vzorce: (hodnocený součet bodů * 40) / nejvyšší součet bodů = počet získaných bodů“.

114. Ve „Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek“ č. j. MPPH 104707/2016 (dále jen „Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek“), a to konkrétně v její části „Závěr komise ze dne 2. 8. 2016“ je uvedeno, že „(k)omise započala hodnocení nabídek v hodnotícím kritériu »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby«. Komise se seznámila s hodnocením figurantů, kteří prověřili vhodnost referenčních vzorků k výkonu služby. Zároveň komise vyslechla názory členů komise, jež referenční vzorky porovnávali. Po té komise přistoupila k samotnému hodnocení. Jednotliví členové komise při hodnocení postupovali ve shodě.“
115. Hodnotící komise dále ve Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, a to konkrétně v její části „Závěr komise ze dne 2. 8. 2016“, uvádí u každého referenčního vzorku, a to ponožky letní a ponožky zimní, předloženého jednotlivými uchazeči slovní popis s informacemi týkajícími se např. délky ponožek, tvaru po praní a nošení, stálobarevnosti, dojmů při nošení, známek oděru, prodyšnosti, pružnosti nebo komfortu při došlapu, a to následovně:

„OTO ČR, s.r.o.

Ponožky letní - délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné a stálobarevné. Při nošení mírně nepohodlné.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné, komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla. Velmi dobře sají pot. Příliš široký stříh.

Hodnocení – 30 bodů

TEXPON, s.r.o.

Ponožky letní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné, komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné, komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla. Lehce žmolkuje.

Hodnocení – 35 bodů

Zdeněk Janoušek

Ponožky letní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné, komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou prodyšné, komfortní

při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla. Kladně je hodnocen obsah „Merina“.

Hodnocení – 40 bodů

BENET, v.o.s.

Ponožky letní – délka ponožek nevyhovuje, jsou příliš nízké. Po praní a nošení gumičky ztrácejí pružnost a ztrácí tvar. Jsou prodyšné, příjemné na dotek a stálobarevné.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje. Jsou prodyšné, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla. Lehce žmolkuje.

Hodnocení – 14 bodů

PÍCHA Safety, s.r.o.

Ponožky letní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost. Jsou prodyšné a stálobarevné. Hůře sají pot.

Ponožky zimní – délka ponožek nevyhovuje, jsou příliš vysoké. Jsou hůře prodyšné, mají v sobě příliš synteticky. Hůře sají pot.

Hodnocení – 10 bodů

NORTHMAN OUTDOOR, s.r.o.

Ponožky letní – délka ponožek nevyhovuje, jsou příliš nízké. Při nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost. Jsou prodyšné, komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Hůře sají pot.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost, netrhají se a nejsou na nich znát známky oděru. Jsou příjemné na dotek a stálobarevné. Hůře sají pot.

Hodnocení – 18 bodů

ZDRAVTEX, s.r.o.

Ponožky letní – délka ponožek nevyhovuje, jsou příliš nízké. Pouští chlupy. Při nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje. Lehce žmolkuje, zanechávají kousky vlny. Jsou komfortní při došlapu, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení špatně sají pot.

Hodnocení – 15 bodů

PRVNÍ CHRÁNĚNÁ DÍLNA, s.r.o.

Ponožky letní – délka ponožek nevyhovuje, jsou příliš vysoké. Pouští chlupy. Zbytečně silné, téměř shodné se zimními.

Ponožky zimní – délka ponožek vyhovuje, po praní a nošení nemění tvar, ponožky i gumičky neztrácejí pružnost. Jsou prodyšné, příjemné na dotek a stálobarevné. Při nošení dávají pocit sucha a tepla.

Hodnocení – 16 bodů“

116. Dále je v části „Závěr komise ze dne 2. 8. 2016“ Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek uvedeno, že *„(k)omise provedla hodnocení dle určených kritérií a určila pořadí. (...) Kritérium hodnocení č. 2 – »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby«: Podrobné hodnocení komise je uvedeno v této zprávě a výpočet je popsán ve výše uvedených tabulkách. Komise doručuje zadavateli uzavřít s uchazečem TEXPON s.r.o., IČ – 25520644 rámcovou smlouvu na předmět plnění do vyčerpání finančního limitu 1 400 000 Kč bez DPH nejdéle však na dobu dvou let od nabytí platnosti a účinnosti smlouvy.“*
117. Ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, resp. z „Opravy odečtu 15 % u uchazeče ZDRAVTEX s.r.o. a CHRÁNĚNÁ DÍLNA s.r.o. provedené na základě zjištění kontroly provedené dne 9. 2. 2017“ (dále jen „Opravy“) vyplývá, že nabídka vybraného uchazeče dosáhla celkového počtu 76,78 bodů a nabídka uchazeče umístěného na druhém místě – OTO ČR s.r.o., IČO 26433371, se sídlem Hokešovo nám. 26, 164 00 Praha 6 - Přední Kopanina (dále jen „uchazeč druhý v pořadí“) – dosáhla celkového počtu 75,15 bodů.
118. K údajnému stanovení hodnotícího kritéria netransparentním způsobem, když u dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ zadavatel neuvádí jakou kvalitu a vhodnost bude hodnotit lépe, a co přesně bude hodnoceno, zadavatel ve vyjádření ze dne 30. 11. 2018 uvádí: *„Co se týká kritéria »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby« zadavatel podrobně popsal přesné a úplné údaje o způsobu hodnocení nabídek, když v zadávací dokumentaci uvedl, že »Každý figurant obdrží pár ponožek shodné velikosti od všech uchazečů. Testování bude probíhat formou běžného používání předmětu plnění způsobem, k němuž je určen. Po uplynutí lhůty na testování komise svolá jednání, kde figuranti podrobně vylíčí své zkušenosti z testování jednotlivých vzorků. Komise poté subjektivně na základě vlastního hodnocení a hodnocení figurantů posoudí kvalitu a vhodnost vzorků pro výkon služby. Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky přidělením 0-40 bodů a své hodnocení podrobně a přezkoumatelně písemně odůvodní«. Komise postupovala podle zadávací dokumentace, což je popsáno ve »Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek« (...) Vzhledem k tomu, že v tomto případě se jedná o kvalitativní kritérium, je velmi složité stanovit způsob hodnocení, neboť bude vždy hodnocen subjektivně. Těžko si lze představit, že by zadavatel mohl stanovit kritérium »Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby« určitěji než tak, že bude hodnotit lépe vzorek, který je kvalitnější a vhodnější pro výkon služby. A těžko si lze představit, kdo jiný, než samotní strážníci (figuranti) při běžném výkonu své služby by měl určit, které ponožky jsou pro výkon služby vhodnější. V případě přesné definice požadovaného plnění do nejmenšího detailu by byl popřen smysl subjektivního hodnocení. Tím by byl fakticky popřen smysl soutěže a znemožněn záměr zadavatele pořídit co nejvyšší kvalitu ponožky. Zároveň není zadavateli zřejmé, jakým způsobem by se mohl tímto způsobem dopustit diskriminace kteréhokoli z uchazečů.“*

Právní posouzení

119. K problematice transparentnosti vymezení zadávací dokumentace Úřad uvádí nejprve obecně následující.
120. Ve vztahu k problematice koncipování zadávacích podmínek v souladu se zákonem Úřad odkazuje na rozsudek NSS č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, ve kterém se uvádí zejména následující: *„Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s názorem krajského*

soudu, že zadávací dokumentace musí být jednoznačná, jelikož musí být zcela patrná, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelné a jednoznačné, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota.“

121. Ve vztahu k problematice transparentnosti zadávací dokumentace lze odkázat rovněž i na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010, ve kterém se uvádí především následující: *„Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 ZVZ. Tato zásada spolu se zásadou zákazu diskriminace a zásadou stejného zacházení se všemi uchazeči musí být zadavatelem dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Tak tomu může být např. i tehdy, pokud zadávací dokumentace neobsahuje jednoznačně a srozumitelně formulovaná pravidla.“*
122. V souvislosti s použitím subjektivních kvalitativních hodnotících kritérií Úřad odkazuje konečně i na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 23/2012 ze dne 26. 9. 2012, ve kterém soud jednoznačně konstatoval existenci povinnosti zadavatele při hodnocení nabídek za použití kvalitativních hodnotících kritérií takto: *„Je povinností zadavatele, aby u kvalitativních kritérií uvedl postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny a porovnány. Stejně tak u kvalitativních kritérií je nutné určit, pokud to nevyplývá přímo z podstaty věci, v jakých jednotkách budou měřeny.“*
123. S ohledem na závěry shora citovaných soudních rozhodnutí nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž zcela jasně, přesně a srozumitelně nevyplývají požadavky zadavatele na zpracování nabídky a v níž není jednoznačně stanoven způsob hodnocení jednotlivých nabídek. Pokud objektivně ze zadávací dokumentace není zřejmé, co a jakým způsobem bude v nabídkách hodnoceno, event. ohledně této otázky existuje více možných výkladů, pak nemůže takováto interpretační nejistota jít k tíži žádnému z dodavatelů, ale zadavateli samotnému.
124. Pro dodržení základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 odst. 1 zákona je v souvislosti s vymezením hodnotících kritérií nezbytné, aby uchazečům o veřejnou zakázku bylo již v době přípravy nabídky známo, co bude předmětem hodnocení, a jakým způsobem bude hodnocení probíhat, tedy co bude na základě preferencí zadavatele hodnoceno kladně a co naopak negativně.
125. Podle § 44 odst. 3 písm. h) zákona musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií. Podle § 80 odst. 1 zákona věty první pořídí

hodnotící komise o posouzení a hodnocení nabídek písemnou zprávou, která obsahuje seznam posouzených nabídek, seznam nabídek, které byly hodnotící komisí ze zadávacího řízení vyřazeny spolu s uvedením důvodu, popis způsobu hodnocení zbývajících nabídek s odůvodněním, výsledek hodnocení nabídek, popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií, a údaj o složení hodnotící komise. Ve vztahu k šetřené veřejné zakázce Úřad k vymezení způsobu hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ uvádí následující.

126. V případě dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ zadavatel v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace pouze uvedl, že v rámci tohoto kritéria jmenuje tři figuranty z řad strážníků MP HMP, kteří budou referenční vzorky testovat, přičemž testování bude probíhat formou běžného používání předmětu plnění způsobem, k němuž je určen. Dále zadavatel uvedl, že po uplynutí lhůty na testování komise svolá jednání, kde figuranti podrobně vylíčí své zkušenosti z testování jednotlivých vzorků. Komise poté subjektivně na základě vlastního hodnocení a hodnocení figurantů posoudí kvalitu a vhodnost vzorků pro výkon služby. Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky přidělením 0 – 40 bodů a své hodnocení podrobně a přezkoumatelně písemně odůvodní.
127. Z uvedeného je tedy zřejmé, že zadavatel v zadávací dokumentaci předně žádným způsobem nespécifikoval, co považuje za referenční vzorek s „ideální“ celkovou kvalitou a vhodností pro výkon služby čili nestanovil žádné své preference, příp. neuvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci citovaného kritéria hodnotit (např. funkční či estetické vlastnosti, materiál apod.). Dále zadavatel rovněž nestanovil, jak se bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěná kvalita a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby.
128. V zájmu zajištění jistoty dodavatelů ohledně následného hodnocení jejich nabídek podle daného kritéria a také v rámci dodržení zásady transparentnosti by přitom bylo vzhledem k povaze zadavatelem zvoleného kritéria žádoucí, resp. nezbytné, stanovit v zadávací dokumentaci jednak, jak již bylo výše řečeno, referenční vzorek s „ideální“ celkovou kvalitou a vhodností pro výkon služby čili stanovit jasné preference zadavatele, příp. uvést, jaké konkrétní parametry bude v rámci citovaného kritéria hodnotit (např. funkční či estetické vlastnosti, materiál apod.), a taktéž jednoznačný a transparentní způsob, jak se bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěná kvalita a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby.
129. Úřad k tomu uvádí, že pro posouzení transparentnosti zadávacích podmínek ohledně způsobu hodnocení nabídek je podstatné, aby zadávací dokumentace byla tak jednoznačná, aby z ní bylo patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“, proto kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesná a jednoznačná, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předeslal v zadávacích podmínkách. Absence jasných preferencí zadavatele, příp. konkrétních parametrů, jež budou v rámci citovaného kritéria hodnoceny a taktéž nestanovení jednoznačného způsobu, jak se bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěná kvalita a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, obecně může vést k libovůli zadavatele při následném hodnocení

nabídek. Nemohou tedy obstát takové zadávací podmínky, a to konkrétně „(c)elková vhodnost a kvalita: Zadavatel jmenuje tři figuranty z řad strážníků MP HMP. Každý figurant obdrží pár ponožek shodné velikosti od všech uchazečů (např. ponožky letní a zimní o velikosti 42 od každého uchazeče). Jeden pár ponožek obou částí předmětu plnění od každého uchazeče zůstane po celou dobu trvání výběrového řízení k dispozici členům komise. Komise na svém prvním jednání podle počtu uchazečů určí dobu, po kterou budou figuranti referenční vzorky testovat. Testování bude probíhat formou běžného používání předmětu plnění způsobem, k němuž je určen. Po uplynutí lhůty na testování komise svolá jednání, kde figuranti podrobně vylíčí své zkušenosti z testování jednotlivých vzorků. Komise poté subjektivně na základě vlastního hodnocení a hodnocení figurantů posoudí kvalitu a vhodnost vzorků pro výkon služby. Na základě tohoto posouzení ohodnotí jednotlivé nabídky přidělením 0 – 40 bodů“, z nichž není zcela srozumitelné a jednoznačné, co konkrétně bude obviněný v tomto kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný nestanovil žádné své preference, příp. neuvedl, jaké konkrétní parametry bude v rámci citovaného kritéria hodnotit, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, tj. pravidla pro hodnocení objektivně připouštějí nejednoznačný výklad, resp. vůbec žádný jasný výklad neumožňují, a vzniká tak interpretační nejistota jak u uchazečů, tak nakonec i u samotné hodnotící komise, když není uvedeno, jak bude hodnotící komise ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ reálně postupovat.

130. Úřad dále akcentuje, že stanovení způsobu hodnocení nabídek plynoucí ze zadávací dokumentace v souladu s 44 odst. 3 písm. h) zákona, musí umožňovat jasné, srozumitelné a korektní (a tedy transparentní) hodnocení nabídek, a tedy zaručovat postup zadavatele v souvislosti se stanovením způsobu hodnocení v souladu s § 6 odst. 1 zákona, a to jak u kritérií kvantitativních, tak kvalitativních, u kterých z logiky věci sice nelze způsob hodnocení dovodit pomocí zřejmých matematických metod, nicméně právě kvůli těmto specifikům hodnocení u kvalitativních hodnotících kritérií musí být uveden jasný a srozumitelný (transparentní) postup a způsob, jakým budou jednotlivé nabídky hodnoceny, porovnávány a „poměřovány“. Vzhledem k tomu, že popsané zadavatel neučinil, Úřad došel k závěru, že postup zadavatele je v rozporu se zásadou transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona.
131. Na základě shora popsaných zjištěných skutečností Úřad uvádí, že zadavatel způsob hodnocení nabídek podle kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ vymezil v zadávacích podmínkách netransparentně, když jednoznačně a srozumitelně nestanovil, co konkrétně bude v tomto kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy neuvedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby. Úřad proto na základě výše uvedeného došel k dílčímu závěru, že takový postup zadavatele je nedodržením zásady transparentnosti uvedené v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) zákona.
132. Úřad se dále vyjadřuje k argumentaci obviněného, uvedené v jeho odporu ze dne 12. 6. 2019. Obviněný v něm uvádí, že žádný subjekt není oprávněn nahrazovat závěry hodnotící komise v otázce hodnocení závěry vlastními a odkazuje přitom na rozsudek NSS

č. j. 5 Afs 75/2009 - 100 ze dne 6. 11. 2009 (viz bod 20. odůvodnění tohoto rozhodnutí). S uvedeným souvisí také argumentace obviněného, že hodnotící komise provedla hodnocení, které řádně odůvodnila. Hodnocení prováděla dle obviněného na základě svých samostatných zjištění, přičemž každý z členů hodnotící komise měl možnost si konkrétní předkládané vzorky prohlédnout a posoudit jejich kvalitu. K tomu pak dále uvádí, že při hodnocení nabídek hodnotící komise vychází *„ze stanovených hodnotících kritérií a údajů uvedených v nabídkách a následně na základě vlastních odborných znalostí, zkušeností a faktické kvality předkládaných vzorků.“*

133. Úřad k tomuto nejprve uvádí, že závěry citovaného rozhodnutí NSS nikterak nerozporuje, avšak zároveň dodává, že tyto závěry na daný případ nijak nedopadají, jelikož předmětem přezkumu v daném případě není samotné hodnocení provedené hodnotící komisí, ale stanovení způsobu hodnocení v zadávací dokumentaci. Úřad tak myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nezkoumá, nehodnotí, ani se je nesnaží nahradit vlastním správním uvážením. Úřad toliko nad rámec uvádí, že nejasně a netransparentně stanovený způsob hodnocení může implikovat nejasnost i u samotného hodnocení prováděného hodnotící komisí (viz bod 130. odůvodnění tohoto rozhodnutí), když není zřejmé, co konkrétně a jakým způsobem budou její jednotliví členové hodnotit.
134. Z argumentace uvedené v odporu obviněného ze dne 12. 6. 2019 dále Úřad odmítá, že by (i) při aplikaci jeho závěrů byly poznatky a zkušenosti figurantů zbytečné, jelikož z nich dle obviněného vyplývá, že způsob hodnocení musí být stanoven způsobem, kdy již z výzvy k podání nabídky bude zřejmé kolik bodů bude přiděleno v jakém kritériu a že by (ii) na danou problematiku nenahlížel se zohledněním celého procesu zadávání veřejných zakázek, ale soustředil se především na způsob popsaného hodnocení v zadávacích podmínkách. Úřad nemůže ani souhlasit s tím, že by při přesném definování požadovaného plnění byl popřen smysl subjektivního hodnocení a existence hodnotící komise by postrádala smysl, a tudíž odmítá také argumentaci obviněného, že by hodnocení hodnotící komise muselo probíhat výlučně výpočtem či dosazením do vzorců. Úřad k tomu akcentuje, že subjektivita hodnocení musí spočívat až v samotném hodnocení jednotlivých členů hodnotící komise s tím, že v zadávací dokumentaci musí být v souladu se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona přesně a jednoznačně stanoveno, co má být předmětem hodnocení, tj. v šetřeném případě uvedeno, co do kvality a vhodnosti pro výkon služby zadavatel preferuje, příp. co považuje zadavatel za referenční vzorek s „ideální“ celkovou kvalitou a vhodností pro výkon služby (k tomu blíže viz body 122. a 124. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V případě příliš obecného vymezení dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, a to tak, jak jej stanovil zadavatel, však může subjektivita spočívat nejen v samotném posouzení konkrétně hodnocených vlastností předložených referenčních vzorků, ale už v tom, co konkrétně bude v tomto hodnotícím kritériu zadavatelem považováno za kvalitní a vhodné pro výkon služby a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zadavatel zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených referenčních vzorků. Takové obecné vymezení zadávací podmínky – dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ – není ve svém důsledku zcela srozumitelné a jednoznačné, tedy je netransparentní, jelikož z něho nevyplývá, co konkrétně bude obviněný v tomto kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby. Vymezení předmětného dílčího hodnotícího kritéria tedy nic nevyovídá o preferencích obviněného, příp. nekonkretizuje, co bude považováno za referenční vzorek s „ideální“ celkovou kvalitou

a vhodností pro výkon služby, nejsou uvedeny konkrétní parametry, které budou u referenčních vzorků hodnoceny a dále jak bude při hodnocení zohledňována a hodnocena figuranty zjištěná kvalita a vhodnost jednotlivých předložených referenčních vzorků pro výkon služby. Úřad seznal, že pravidla pro hodnocení objektivně připouštějí nejednoznačný výklad, resp. vůbec žádný jasný výklad neumožňují, a vzniká tak interpretační nejistota jak u uchazečů, tak nakonec i u samotné hodnotící komise, když není uvedeno, jak má hodnotící komise ve vztahu k dílčímu hodnotícímu kritériu „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ reálně postupovat.

135. K možnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky v důsledku netransparentního vymezení způsobu hodnocení u dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ Úřad uvádí následující.
136. Úřad přistoupil k posouzení toho, zda byla naplněna podmínka alespoň potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky. K této otázce se vyjádřil např. Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015, když uvedl, že *„dospěje-li tedy žalovaný k závěru, že zadavatel ZVZ porušil, pak je dále rozhodující, zda takový úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, tj. zda v příčinné souvislosti s porušením ZVZ ze strany zadavatele došlo nebo alespoň mohlo dojít k výběru jiné nabídky, než jak by bylo učiněno, pokud by zadavatel zákon neporušil. Podstatnost ovlivnění pořadí je tu třeba v zásadě dovozovat z výsledku posouzení skutečnosti, zda existuje alespoň potenciální možnost, že v důsledku porušení ZVZ zadavatelem se může stát vítězem zadávacího řízení jiná osoba, než by se jí stala za situace, pokud ...“*. Není tedy rozhodující, zda k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky skutečně došlo, ale postačí eventuální možnost ovlivnění. Lze tedy shrnout, že v případě, kdy zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, postačuje k uložení nápravného opatření potenciální možnost, že k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky mohlo dojít.
137. K podmínce vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, respektive k jeho potencialitě tedy Úřad s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi soudů a jeho vlastní rozhodovací činnost uvádí, že výše uvedené ve výsledku mohlo mít alespoň potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky, když, jak Úřad dovodil v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí, je zřejmé, že zadavatel v zadávací dokumentaci nevymezil způsob hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ dostatečně jasně, přesně a srozumitelně tak, aby jednotliví uchazeči si mohli již při tvorbě nabídky učinit představu o tom, jak bude jejich nabídka hodnocena a případně, aby mohli svoji nabídku přizpůsobit preferencím zadavatele deklarovaným v zadávacích podmínkách. V důsledku nedostatečného způsobu vymezení pravidel pro hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ mohli být uchazeči vystaveni libovůli zadavatele ve fázi hodnocení nabídek, čímž mohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť dílčí hodnotící kritérium „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ mělo váhu 40 % a výsledek jeho hodnocení tak mohl změnit dosavadní pořadí uchazečů, nehledě na skutečnost, že v celkovém počtu bodů se nabídka vybraného uchazeče a uchazeče druhého v pořadí lišily minimálním bodovým rozdílem 1,63 bodů, když vybraný uchazeč dosáhl 76,78 bodů a uchazeč na druhém místě 75,15 bodů.
138. Jak vyplývá z části „Závěr komise ze dne 2. 8. 2016“ Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek zadavatel při hodnocení podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost

pro výkon služby“ vybranému uchazeči přidělil 35 bodů a uchazeči druhému v pořadí 30 bodů z celkových možných 40 bodů, přičemž u jednotlivých dotčených referenčních vzorků hodnotil ne zcela shodné vlastnosti, které ani předem v zadávací dokumentaci neuvedl jako hodnocené vlastnosti v rámci citovaného kritéria. Pokud by však uchazeči předem věděli, jaké konkrétní vlastnosti budou v rámci hodnocení kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ zkoumány a jakým způsobem budou hodnoceny, tj. věděli, jaké řešení zadavatel preferuje, nebo jaké vlastnosti budou hodnoceny negativně, mohlo dojít k tomu, že by uchazeči své nabídky koncipovali tak, aby lépe odpovídaly preferencím zadavatele, což by následně mohlo vést k jejich lepšímu bodovému hodnocení a hlavně, což je třeba akcentovat, zadavatel by následně mohl obdržet nabídky, v nichž by uchazeči nabízeli to nejlepší plnění z pohledu zadavatele, takže i vlastní plnění by mnohem více odpovídalo požadavkům zadavatele. Úřad tedy nemůže vyloučit, že by pak v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ byli uchazeči ohodnoceni jiným počtem bodů, což by mohlo mít dopad do celkového počtu bodů. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že kdyby obviněný nepostupoval při stanovení způsobu hodnocení protiprávně, mohl vybrat i jiného dodavatele, tj. nabídku jiného než vybraného uchazeče.

139. Závěrem Úřad uvádí, že obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 s vybraným uchazečem rámcovou smlouvu.
140. K argumentaci obviněného, v jejímž rámci uvádí, že „nedošlo k možnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky (...) žádný ze subjektů, který disponoval s výzvou k podání nabídky, nepožádal o dodatečné vysvětlení ohledně hodnocení nabídek.“, Úřad předně sděluje, že se k problematice možného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky podrobně vyjádřil v bodech 136. – 138. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Úřad v této souvislosti dále zdůrazňuje, že ze skutečnosti, že v posuzovaném případě žádný z potenciálních dodavatelů nevyužil institutu žádosti o dodatečné informace (žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace v terminologii ZZVZ) ohledně stanovení zadávacích podmínek, konkrétně tedy způsobu hodnocení, nelze apriori vyvozovat, že je způsob hodnocení stanoven v souladu se zákonem (zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona), jelikož využití institutu žádosti o dodatečné informace je pro potenciální dodavatele zákonem stanoveno jako možnost nikoliv jako povinnost, tudíž nelze vyloučit možnost, že i když některému z potenciálních dodavatelů vznikla pochybnost ohledně způsobu hodnocení (jakým způsobem budou jednotlivé vzorky hodnoceny), mohl se rozhodnout možnosti podat žádost o dodatečné informace nakonec nevyužít a současně nepodat nabídku, i když by o danou veřejnou zakázku měl zájem, přičemž v této souvislosti Úřad připomíná, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku je podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona mj. vyžadováno, aby nedodržení postupu stanoveného zákonem mělo **alespoň potenciální** vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Tedy obviněným namítaná skutečnost, že v posuzovaném případě žádný z potenciálních dodavatelů nevyužil institutu žádosti o dodatečné informace ohledně stanovení zadávacích podmínek, konkrétně způsobu hodnocení, není způsobitelná nijak zpochybnit natož vyvrátit výše odůvodněný závěr Úřadu (viz body 136. – 138. odůvodnění tohoto rozhodnutí), že výše specifikovaný postup zadavatele (tj. vymezení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“ v rozporu se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona) ve výsledku mohl mít alespoň potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Z právě uvedených důvodů tak Úřad výše uvedenou argumentaci obviněného odmítá.

141. Vzhledem k výše uvedenému Úřad učinil dílčí závěr, že obviněný nedodržel zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, když v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace nestanovil v rámci vymezení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, co konkrétně bude v tomto hodnotícím kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný neuvedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 na veřejnou zakázku rámcovou smlouvu s vybraným uchazečem. Uvedeným jednáním tak obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.
142. Úřad v této souvislosti uvádí, že předmětná veřejná zakázka byla zadavatelem zadávána v době účinnosti zákona (zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů).
143. Úřad je tak vzhledem k již zmiňovanému nabytí účinnosti ZZVZ ke dni 1. 10. 2016 při rozhodování o spáchání přestupku povinen zohlednit článek 40 odst. 6 zákona č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním.
144. I když tedy Úřad shledal na straně obviněného pochybení, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, je Úřad povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu dle zákona (tj. znění případných novel) a rovněž dle ZZVZ a posoudit, zda je tato nová (pozdější) právní úprava pro obviněného příznivější.
145. S ohledem na výše uvedené Úřad v šetřeném případě nejprve porovnal skutkovou podstatu přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ a uvádí, že podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. Podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že stanoví zadávací podmínky v rozporu se zákonem a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že jednání obviněného je přestupkem podle obou právních předpisů, přičemž pozdější právní úpravu lze shledávat přísnější, neboť k naplnění skutkové podstaty přestupku nevyžaduje ani potencialitu vlivu na výběr nejhodnější nabídky.
146. Co se týká merita vedeného řízení, Úřad nejprve posoudil, zda je co do viny pro zadavatele právní úprava dle ZZVZ příznivější. V této souvislosti Úřad uvádí, že právní úprava ZZVZ není

v tomto ohledu pro obviněného příznivější, neboť podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu dle zákona dodržovat mj. zásadu transparentnosti a podle § 44 odst. 3 písm. h) zákona musí zadávací dokumentace obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií a stejně tak podle § 6 odst. 1 ZZVZ je zadavatel povinen při postupu dle zákona dodržovat mj. zásadu transparentnosti a podle § 115 odst. 1 písm. a) a b) ZZVZ je zadavatel povinen v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují kritéria hodnocení a metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích. Z uvedeného je tedy zřejmé, že i z nové právní úpravy vyplývá zadavateli povinnost jednat dodržovat zásadu transparentnosti a taktéž v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která mj. zahrnují kritéria hodnocení a metodu čili způsob vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích. Právní úprava obsažená v ZZVZ tak odlišnou metodou (a za použití odlišné terminologie) dochází ke stejnému výsledku, proto v uvedeném případě nelze hovořit o tom, že by pozdější právní úprava byla pro obviněného příznivější. Jednání obviněného je tudíž trestné podle obou právních úprav.

147. Úřad dále posoudil, zda je co do trestu pro zadavatele právní úprava dle ZZVZ příznivější, přičemž v této souvislosti uvádí, že z porovnání ustanovení o sankci za přešůpek dle zákona (§ 120 odst. 1 písm. a) zákona) a ZZVZ (§ 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ) vřplynulo, že ustanovení o sankci dle ZZVZ není pro obviněného příznivější, neboť podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona lze za přešůpek podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona uložit pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, a za spáchání přešůpku podle § 268 odst. 1 písm. b) ZZVZ lze podle § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ uložit také pokutu do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.
148. Úřad tedy z porovnání obou právních úprav, zákona a ZZVZ, zjistil, že jednat je jednat obviněného co do viny stále trestné podle obou předmětných právních norem (viz bod 146. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a jednat ani co do trestu nelze považovat právní úpravu dle ZZVZ za pro obviněného příznivější (viz bod 147. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vřhledem k uvedeným skutečnostem dospěl Úřad k závěru, že v řetřeném případě není povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v řetřeném případě Úřad zjistil, že pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější. Úřad tudíž přistoupil k posouzení postupu obviněného uvedeného ve výroku III. rozhodnutí podle zákona, jelikož ZZVZ není pro obviněného příznivější.
149. Na základě výře uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přešůpku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, když v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace nestanovil v rámci vymezení způsobu hodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, co konkrétně bude v tomto hodnotícím kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný nevedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjiřtěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 na veřejnou zakázku rámcovou smlouvu s vybraným dodavatelem.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí

150. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty podle § 269 odst. 3 písm. b) ZZVZ, neboť zadavatel svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí a dále svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí a přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
151. Podle § 270 odst. 5 ZZVZ promlčecí doba činí 5 let.
152. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
153. Před uložení pokuty Úřad ověřil, zda jsou ve vztahu k přestupkům splněny podmínky uvedené v § 270 odst. 5 ZZVZ. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupků popsaných ve výroku I., II. a III. tohoto rozhodnutí dozvěděl dne 13. 11. 2018 na základě vlastních zjištění. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dnem následujícím po marném uplynutí lhůty podle § 126 ZZVZ, tj. 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy, pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku, tj. dne 1. 10. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dnem následujícím po marném uplynutí lhůty podle § 217 odst. 5 ZZVZ, tj. 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, pro uveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele, tj. dne 14. 10. 2016. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření rámcové smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. dne 31. 8. 2016. Vzhledem k uvedenému tak Úřad konstatuje, že k uplynutí objektivní lhůty stanovené v § 270 odst. 5 ZZVZ ve vztahu k přestupkům uvedeným ve výroku I., II. a III. tohoto rozhodnutí dosud nedošlo; odpovědnost zadavatele za přestupky ke dni vydání tohoto rozhodnutí tedy uplynutím promlčecí doby nezanikla.
154. K uložení pokuty za spáchání přestupků uvedených ve výrocih I., II. a III. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu přestupků a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil NSS (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání přestupků týměž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního přestupku. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 27/2008-67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za

přestupky se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

155. Úprava zákona je ve vztahu k trestání souběhu přestupků na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je přestupky možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
156. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného přestupku, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který přestupek je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
157. V této souvislosti Úřad dále uvádí, že i při ukládání sankce postupuje dle ZZVZ, což je důsledek aplikace ust. čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, dle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.
158. Podle § 269 odst. 1 písm. a) ZZVZ lze za přestupek, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. neodeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy, uložit pokutu do 200 000,- Kč.
159. Podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ lze za přestupek, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. neuveřejnění písemné zprávy zadavatele na profilu zadavatele do 30 pracovních dnů od ukončení zadávacího řízení, uložit pokutu do 200 000,- Kč.
160. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek, a to konkrétně za přestupek uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí, tj. zadávací dokumentace neobsahuje transparentní metodu vyhodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria, uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000,- Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
161. Úřad konstatuje, že celkovou cenu veřejné zakázky, při jejímž zadávání se zadavatel dopustil přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí, zjistil z článku III. odst. 6. rámcové smlouvy, podle kterého *„(n)ejvyšší celkový možný objem plnění je 1 400 000, - Kč bez DPH na dobu 2 let od nabytí platnosti a účinnosti Smlouvy.“* Celková cena veřejné zakázky tak po připočtení DPH činí 1 694 000,- Kč. Maximální možná výše pokuty, kterou by Úřad mohl za spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí uložit, tedy činí 169 400,- Kč.
162. S ohledem na skutečnost, že za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí lze uložit pokutu do výše 200 000,- Kč a za spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí pokutu pouze do výše 169 400,- Kč, Úřad uložil zadavateli v souladu se zásadou absorpce podle přísněji trestného přestupku, přičemž Úřad vzhledem k tomu, že přestupky podle § 269 odst. 1 ZZVZ, uvedené ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí, kterých se zadavatel dopustil, mají stanovenou totožnou horní hranici zákonné sazby

pro uložení pokuty a jsou tak z hlediska výše maximálního možného sankčního postihu stejně závažné, přičemž v daném případě je nutné uložit pokutu pouze za jeden ze spáchaných přestupků podle § 269 odst. 1 ZZVZ a k dalším spáchaným přestupkům přihlídnout v rámci přitěžujících okolností, Úřad posoudil závažnost uvedených přestupků s ohledem na skutkový stav. V případě přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí lze konstatovat jeho vyšší závažnost oproti přestupku uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a to s ohledem na skutečnost, že informace uveřejněné ve Věstníku jsou nepochybně sledovány větší částí veřejnosti než informace uveřejněné na profilu zadavatele. Úřad tedy ukládá pokutu do výše 200 000,- Kč v souladu se zásadou absorpce podle přísněji trestného přestupku, tj. za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

163. S ohledem na výše uvedené Úřad dále zhodnotil, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné přestupky, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle zákona nebo ZZVZ, a které jsou ve vztahu k projednávaným přestupkům v souběhu. Úřad na tomto místě konstatuje, že při ukládání pokuty za právě projednávané přestupky přihlédl k tomu, že obviněný byl již v minulosti trestán za přestupek (či přestupky):

- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku II. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0476/2016/VZ-37232/2016/511/SVá ze dne 8. 9. 2016, který byl spáchán dne 4. 6. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč;
- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. ÚOHS-S0074/2019/VZ-05567/2019/532/VZi ze dne 22. 2. 2019, který byl spáchán dne 26. 10. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 4.500,- Kč;
- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I. a II. příkazu č. j. ÚOHS-S0081/2019/VZ-05973/2019/531/MHo ze dne 27. 2. 2019, které byly spáchány dne 19. 8. 2016, resp. 31. 8. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 9.500,- Kč;
- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. ÚOHS-S0094/2019/VZ-06681/2019/521/OPi ze dne 5. 3. 2019, který byl spáchán dne 23. 11. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 4.500,- Kč;
- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I., II., III. a IV. příkazu č. j. ÚOHS-S0050/2019/VZ-06809/2019/542/MKd ze dne 6. 3. 2019, které byly spáchány dne 12. 7. 2016, resp. 10. 8. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 20.500,- Kč;
- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I., II. a III. příkazu ÚOHS-S0178/2019/VZ-12162/2019/511/THI ze dne 30. 4. 2019, které byly spáchány dne 4. 12. 2016, resp. 23. 8. 2016, 2. 9. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 12.000,- Kč;
- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I., II., III., V. a VI. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0187/2019/VZ-12593/2019/511/MCh ze dne 6. 5. 2019, které byly spáchány dne 8. 6. 2016, resp. 16. 8. 2016, 11. 6. 2016, 26. 8. 2016, 5. 7. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 32.500,- Kč;
- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I., II., III., IV., V. a VI. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0120/2019/VZ-12846/2019/532/JMa ze dne 7. 5. 2019, které byly spáchány

dne 6. 9. 2016, resp. 5. 10. 2016, 5. 9. 2016, 7. 10. 2016, 5. 11. 2016, 6. 10. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 28.000,- Kč;

- o kterých bylo Úřadem rozhodnuto ve výrocih I., II. a III. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0121/2019/VZ-14392/2019/522/JKr ze dne 23. 5. 2019, které byly spáchány dne 20. 10. 2016, resp. 18. 10. 2016, 26. 10. 2016, a za které byla Úřadem uložena pokuta ve výši 9.000,- Kč;
- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. příkazu č. j. ÚOHS-S0226/2019/VZ-15489/2019/513/EPi ze dne 4. 6. 2019, který byl spáchán dne 26. 10. 2016, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 4.500,- Kč.

164. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
165. Pokud by měl Úřad uložit obviněnému pokutu za všechny uvedené přestupky a nemá-li zároveň v tomto řízení o přestupku zákonné zmocnění zrušit předcházející „výroky o trestu“ (tj. výroky ukládající konkrétní pokuty za spáchání přestupků uvedených v bodě 163. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad v rámci uložení sankce za projednávané přestupky zohlední předchozí uložené pokuty za přestupky, jež jsou s projednávaným přestupkem v souběhu, tj. pokuty uložené rozhodnutími uvedenými v bodě 163. odůvodnění tohoto rozhodnutí za spáchání tam uvedených přestupků.
166. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a k přestupkům uvedeným ve výroku II. a III. tohoto rozhodnutí s ohledem na použití zásady absorpce přihlédl v rámci přitěžujících okolností.
167. Hlavním kritériem rozhodným pro určení výměry pokuty, je závažnost přestupku. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního přestupku na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013). Při zvažování závažnosti přestupku Úřad zohlednil následující skutečnosti.
168. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 126 ZZVZ, když zadavatel nedodržel zákonný postup (zákonem chráněný zájem) pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 ZZVZ do 30 dnů od uzavření rámcové smlouvy. V daném případě došlo postupem zadavatele k porušení jeho uveřejňovací povinnosti, jež je

projevem zásady transparentnosti zadávacího řízení, tedy základního principu provázejícího postup zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Nicméně na škále závažnosti přestupků stojí daný přestupek na jednom z nižších stupňů například oproti situaci, kdy zadavatel podle zákona vůbec nepostupuje nebo kdy eliminuje či narušuje soutěžní prostředí, neboť neuveřejnění oznámení o výsledku zadávacího řízení v zákonné lhůtě samo o sobě není způsobilé ovlivnit výběr dodavatele.

169. Úřad dále při zvažování výše pokuty přihlédl ke způsobu a následkům spáchání přestupku. Tím, že zadavatel v daném případě neodeslal v zákonné lhůtě k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení veřejné zakázky, byla omezena informovanost dodavatelů i široké veřejnosti, ztížena možnost kontroly (ať už širší veřejností či k tomu příslušnými orgány) postupu zadavatele z hlediska dodržování principu hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji a v neposlední řadě došlo daným postupem zadavatele taktéž k porušení zásady transparentnosti.
170. Úřad taktéž přihlédl ke skutečnosti, že cena za veřejnou zakázku byla podle článku III. odst. 6. rámcové smlouvy sjednána ve výši do 1 400 000,- Kč bez DPH (1 694 000,- Kč s DPH). V této souvislosti Úřad zohledňuje, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole). S ohledem na zmíněné je pak možno v rámci posouzení závažnosti spáchaného přestupku zohlednit, že narušení možnosti veřejné kontroly u veřejné zakázky, jejíž cena činí dle kupní smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky 1 694 000,- Kč s DPH, nepředstavuje zásah vysoké intenzity do veřejného zájmu chráněného zákonem.
171. V rámci přitěžujících okolností Úřad přihlédl k tomu, že se zadavatel dopustil dalšího přestupku podle § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ tím, že v zákonné lhůtě neuveřejnil na profilu zadavatele písemnou zprávu zadavatele o veřejné zakázce, přičemž kombinace porušení dvou uveřejňovacích povinností měla značný dopad na možnost kontroly postupu zadavatele.
172. Jako přitěžující okolnost Úřad zohlednil rovněž spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona ve spojení s § 44 odst. 3 písm. h) zákona, když v části „Způsob hodnocení jednotlivých kritérií“ zadávací dokumentace nestanovil v rámci vymezení metody vyhodnocení nabídek podle dílčího hodnotícího kritéria „Celková kvalita a vhodnost pro výkon služby“, co konkrétně bude v tomto kritériu považovat za kvalitní a vhodné pro výkon služby, tedy obviněný neuvedl co do kvality a vhodnosti pro výkon služby preferuje, a jak bude při hodnocení v tomto kritériu zohledňovat a hodnotit figuranty zjištěnou kvalitu a vhodnost jednotlivých předložených vzorků pro výkon služby, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a obviněný uzavřel dne 31. 8. 2016 na veřejnou zakázku rámcovou smlouvu s vybraným dodavatelem. Při samotném posuzování by tudíž bylo třeba uzavřít, že se jednalo o přestupek dosahující vysoké intenzity závažnosti, neboť k pochybení zadavatele došlo již v rámci stanovení zadávacích podmínek, které následně mělo vliv na celý průběh zadávacího řízení, přičemž zadavatel na veřejnou zakázku uzavřel dne 31. 8. 2016 rámcovou smlouvu s vybraným dodavatelem.

173. Ve prospěch obviněného Úřad zohlednil časový odstup od spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, který činí zhruba tři roky, jelikož si je Úřad vědom skutečnosti, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným přestupkem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo.
174. Jakožto k polehčující okolnosti případu přihlédl Úřad rovněž ke skutečnosti, že zadavatel si „dobrovolně“ zvolil zadávací řízení podle zákona, a to zjednodušené podlimitní řízení, i když podle předpokládané hodnoty předmětná veřejná zakázka spadala pod § 12 odst. 3 zákona, tj. veřejnou zakázku malého rozsahu, když její předpokládaná hodnota nedosahovala v případě veřejné zakázky na dodávky nebo služby 2 000 000,- Kč bez DPH. Zadavatel tedy nebyl povinen zadávat předmětnou veřejnou zakázku podle zákona, neboť spadala podle § 18 odst. 5 zákona pod obecné výjimky z působnosti zákona, přičemž zadavatel by byl tak povinen dodržet „pouze“ zásady uvedené v § 6 zákona, avšak zadavatel zahájil v souladu s § 26 odst. 5 zákona veřejnou zakázku malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.
175. Úřad neshledal žádné další polehčující ani přitěžující okolnosti případu.
176. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl k majetkovým poměrům zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ze schválené bilance návrhu rozpočtu na rok 2019 dostupné na internetové adrese http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/finance/rozpocet/rozpocet_na_rok_2019/schvaleny_rozpocet_vlastniho_hlavniho.html vyplývá, že zadavatel na rok 2019 předpokládá celkové příjmy ve výši 59 175 179,30,- Kč a celkové výdaje ve výši 77 568 769,60,- Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou), neboť představuje naprosto marginální částku ve srovnání s prostředky, se kterými zadavatel hospodář.
177. Pokuta uložená obviněnému za spáchání přestupku dle ZZVZ má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených ZZVZ, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování ZZVZ, resp. k jednáni, které je se ZZVZ v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu při samé spodní hranici zákonné sazby, tj. ve výši 7 500,- Kč, která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
178. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
179. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku V. tohoto rozhodnutí

180. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 6 odst. 1 vyhlášky, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
181. Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto, že obviněný porušil svou právní povinnost, tj. dopustil se přestupků podle § 269 odst. 1 písm. a) a § 269 odst. 1 písm. e) ZZVZ a přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, rozhodl Úřad o uložení povinnosti obviněného uhradit náklady řízení tak, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí.
182. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2019000220.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

Hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy